ANUL IV. — No. 1.

Număr ocazional. — Prețul 3 Lei.

Vineri, 26 Noembrie 1926.

CUVÂNTUL STUDENȚESC

ORGANUL U. N. S. R.

UNIUNEA NAȚIONALĂ A STUDENȚILOR CREȘTINI DIN ROMÂNIA

CHEMAREA STUDENȚIMEI

Non scholae sed vitae discimus.

O chestiune controversată — scholastică — pentru scholastici;

Care este chemarea studențimei?

Răspunsul scholastic:

„Studenții la carte"!

Dar cartea, ce este?

Știință.

Dar știința, ce este?

Adevărul.

Dar adevărul, ce este?

Realitatea.

Dar realitatea imediată, ce este?

Nația.

Dar nația, ce este?

Sângele.

Dar sângele, ce este?

Trup.

Dar trupul, ce este?

Organism.

Dar organismul, ce este?

Organe.

Dar organele nației, ce sunt?

Clasele.

Dar clasele?

Totalitatea indivizilor exercitând aceeași profesie necesară existenței comune.

Va să zică „studenții la carte", însemnează, în ultima analiză:

Cartea care te face să cunoști și să asiguri existența nației tale, prin desvoltarea claselor ei.

Cum se prezintă din acest punt de vedere, nația românească, după adevărul văzut?

Clasa de mijloc a nației românești a fost distrusă, sau este împiedecată în dezvoltarea ei de străini, cari se pregătesc acum să formeze clasa conducătoare.

Cu alte cuvinte:

Perim.

Perim, pentru că vieața unei nații este cultura ei națională, pe care nu o pot creià decât acei de acelaș sânge — cari, în tot cazul au dreptul să conducă ei singuri destinele lor.

Noi suntem amenințați să nu ne mai conducem destinele — ci să ajungem robii streinilor îmbogățiți.

„Chemarea studențimei" românești — după formula scholastică, de cea mai strictă interpretare, „studenții la carte" — se rezumă în lupta pentru adevărul nesocotit:

Ca nația românească să fie și mai departe stăpână pe destinele ei.

Oare cerem prea mult?

A. C. CUZA.

Colegi!

Se apropia ziua când — în vechia capitală a Moldovei — se va deschide Congresul General al Studenților Români Creștini.

Vine clipa când se vor putea întâlni deabia a 2-a oară toți frații dintre Nistru și Tissa.

Simțind înălțimea acelor clipe duioase și mărețe — fiți mândri că vi s'a dat această fericire de a vă povesti reciproc bucuriile și durerile.

Colegi!

Durerile ne-au ridicat, ne-au înjghebat într'un singur suflet. Ele ne-au mânat tot înainte spre culmile nebănuite ale eternului adevăr — idealul național.

Veniți deci cu sufletul larg deschis ca să putem printr'o sforțare uriașă rupe lanțurile robiei rușinoase;

Să putem arunca disprețul nostru — al unui cuget unitar — celor ce caută și acuma să ne împartă în fărîme mici.

Steagul mîndru e ridicat de voi — și de voi va fi dus la izbîndă!

Cetățeni ai Iașului!

Primiți cu brațele deschise pe copiii voștrii adunați din toate colțurile României Mari.

Dovediți-le încă odată că în sufletele voastre neîntinate a încolțit acelaș dor — dorul unei lupte năprasnice împotriva jivinelor străine ce vă sugrumă...

Scuturați-vă moloșeala unei apatii rezultate din lupta grea pentru pâinea zilnică.

Invăluiți-i pe tinerii viteji cu dragostea voastră de mame, părinți, surori și frați, întâmpinați-i cu strigătul războinic al strămoșilor, ce a îngrozit veacuri lungi pe străini.

Conducători ai țării!

Plecați-vă urechea către urmașii voștrii de mâine. Ascultați-le păsurile — nu cu vitregia de odinioară — ci cu sufletul larg deschis de părinți sufletești. Și, adăogând experiența pletelor voastre înălbite la entuziasmul și munca neprecupețită ale tinerilor urmași, — turnați temelia de fier a României Naționale.

Istoria nepăsătoare va scrie cu litere de aur epopea generației glorioase sau va trece cu tăcere ticăloșia și nepăsarea nelegiuită.

La luptă comună deci!

Cuvântul Studențesc.

In memoriam...

In curând ne vom vedeà strânși cu toți în marele congres studențesc, în care se va repune iarăși chestiunea formulărei dreptelor noastre revendicări. Atenția noastră a tuturor trebue îndreptată asupra celor chemați să lupte pentru aducerea lor la îndeplinire și să dea D-zeu ca acesta consfătuire să aducă o reîmprospătare de energie celor cari au luptat până acum, celor cari și-au ruinat sănătatea și părinților cari plâng în liniște pe cei ce-au pierit pentru izbânda unei cauze mari și drepte.

Mâine, când plecați din mijlocul studențimei, munca, lupta pentru trai, ne vor fi răpit luptei pentru adevăr, va fi bine să ne reamintim de timpurile în cari strângeam în sufletul nostru ca într'un altar neprihănit, sentimente sfinte. In orele de restriște și de rătăcire vom regăsi cu căldură amintirea hotăririlor și avântului, cari ne-au înălțat sufletele, căci sufletele românești suferă cu o uimitoare sensibilitate contagiunea eroismului și a credinței.

Aceiași apostoli cari au aruncat sămânța adevărului în vremuri de furtună o vor împrăștia și atunci cu mai multă eficacitate prin sfâșierile sângerânde cari pe noi ne-au lăsat să vedem inima Țării palpitând de sbuciumul luptei.

In lupta sfântă ce se va deschide va fi o oră, o clipă supremă, când descurajarea și frica vor asediă șirurile noastre.

Aveavor ele oare eroismul să-și adune bărbăția într'un ultim efort?

Un curaj de neînfrânt va înlocui murmurele de oboseală prin cântecul vesel al speranței!

Vocea celor căzuți pentru adevăr va împinge la izbândă pe luptători. Forța irezistibilă, energia sfântă a celor învinși, cari părăsind pământul au regăsit în albastrul cerului, galbenul astrelor și purpura soarelui drapelul biruinței lor.

Elev Inginer
Aurel Gh. Popescu
Secretar U. N. S. R.

Drumul de urmat

Printre multiplele chestiuni ce vor fi desbătute la Congresul General al Studenților Creștini din România, sunt două chestiuni de o importanță covârșitoare:

1. Situația Uniunei Naționale a Studenților din România față de cercurile similare din străinătate și

2. Vitregia guvernelor față de U. N. S. R.

* * *

1. In ceiace privește prima chestiune, studențimea trebue să se pronunțe hotărât dacă voește să continue politica externă a Țării noastre, stabilind un acord interstudențesc latino-slav, sau să caute să aducă o nouă orientare — generală — în viața și activitatea C. I. E. (Confederation Internationale des Étudiants),

In ipoteza primă s'au făcut demersurile necesare și s'au încheiat anumitele înțelegeri, forțată fiind delegațiunea noastră dela Praga să reziste atacurilor vrăjmașe ungurești, susținute de blocul anglo-saxon.

Eu, personal, sunt adeptul primei ipoteze, pentrucă interesele noastre vitale sunt legate în mod firesc de blocul latino-slav, datorită și comunității de sânge cu primii și situației etnografice față de alții.

In sprijinul ideii acesteia vin și considerațiunile politicei noastre externe din prezent și, mai ales, din viitorul apropiat, când generația studențească de astăzi va lua frânele conducerei destinelor Statului Român.

* * *

2. Pentru o situație, demnă de U. N. S. R., în mijlocul C. I. E. — nu de umilință ca până astăzi — se cere un sprijin eficace din partea guvernelor Țării, cari nu trebue să uite că nimeni — în afară de masa studențească entuziastă — nimeni nu poate aduce servicii reale Țării noastre dincolo de hotare.

Pentru ușurarea acestei propagande se cer următoarele lucruri:

A. *Ministerul Instrucțiunii împreună cu cel al Internelor și al Comunicațiilor* să aranjeze o serie de excursiuni studențești în interiorul țării, în scopul cunoașterei perfecte al bogățiilor solului și subsolului românesc. (Cu regret trebue să constatăm că 90 la sută din studenții noștrii habar n'au de Țara lor proprie — dar nu din vina lor)!

B. *Ministerul de Externe* în conlucrare cu celelalte foruri competente să ne dea materialul necesar pentru propaganda utilă, părăsind sistemul învechit al broșurelelor anonime și fără conținutul necesar. In scopul acesta e nevoie de o conlucrare strînsă a unui reprezentant al Ministerului de Externe cu U. N. S. R.

Invităm deci pe reprezentanții Ministerelor în chestiune să se îngrijească de fonduri cât de mici, și de a pleca urechea lor la tinerele vlăstare cari vor să ducă faia Țării dincolo de hotare, împărtășind entuziasmul lor fraților de peste graniță.

Dar amănunte la Congres.

* * *

Pentru a încheia micul spațiu rezervat mie, fac un apel călduros la toți colegii tineri și cei mai bătrâni să vină la Congres cu dorința fierbinte de a-și servi Țara; de a-și aduce obolul său plin de abnegații pe altarul României chinuite dealungul veacurilor, și, punând forțele sale tinere în contribuția adevărului — să meargă tot înainte, cum am știut și noi să mergem fără nici o sfială...

Mormintele proaspete ale jertfelor sfinte vor să vă vadă.

Cadavrele vii ale trădătorilor se cutremură din nou auzind sunetul goarnelor glorioase ale vlăstarelor României Noui.

Iulian Sârbu.
Vice-Președ. U. N. S. R.

Studențimea în Generația nouă

Dacă generație nouă se numește însumarea tuturor celor ce într'un interval de timp au avut aceleași principii s'au luptat solidar pentru ele, atunci noi merităm acest nume.

Oțeliți de războiul care ne-a pus în fața morții, pe care foarte mulți dintre noi au sfidat-o, generația nouă și-a dat seamă de ceea ce înseamnă sacrificiul și de datoria pe care o au de a nu-l lăsa nevalorificat.

Dacă mori pentru țară, dacă îți [illegible] trup din trupul tău pe câmpul [illegible] onoare pentru idealul națiunei tale, [illegible] dreptul ba și datoria ca apoi, să [illegible] pentru ca neamul tău să-și aibă [illegible] soartă, care să-i răsplătească mai pe departe mucenicia lui milenară și să fie compatibilă cu puterea lui creatoare.

Crescută de războiu, azi, generația nouă și în special studențimea română a ridicat steagul luptei pentru menținerea românismului pe hotarele României Mari.

[illegible] era sortit ei studențimei, liberă de orice preocupări materiale, înaripată sufletește cu nimeni într'o societate omenească, să deschidă focul [illegible], fără ezitare și de data aceasta cu garanția perseverenței.

A făcut-o, căci dacă în toate țările studențimea a fost santinela neadormită a naționalismului și semnalul de alarmă, care anunță pericolul [illegible] ca la noi în România, [illegible] sacrificiul vieții a fost inconștiențe [illegible] și nepovăluire, fie pentru a apăra religia și hotarele, fie pentru a garanta menținerea civilizației la porțile orientului, să nu se producă un reviriment inevitabil, produs al situației create din neglijență sau lipsă de patriotism.

Și generația nouă a făcut trup în jurul sufletului ei, studențimea, pentru a continua lupta începută pentru, poate, ultimul ideal național.

Ea își afirmă pe zi ce trece dorința și nu vom număra mulți ani până când victoria va fi anunțată.

Poate că se vor jertfi mulți, alții îi vor înlocui și lanțul continuității făurit de idee, va fi asigurat.

Studențimea română se va aduna în orașul tuturor ideilor mari și reînălțată sufletește prin amintirea celor ce acolo au ridicat prima oră steagul, pe care ea îl ține în mână, va adresa generației noui cuvântul său decisiv.

Va chema la luptă ca și până acum pe toți ce-i împărtășesc credințele, va căuta se aducă pe calea dreaptă pe rătăciți, și va asigura națiunea că generația nouă, odată organizată, va ști să aplice fără ezitare programul născut din frământarea conștiinței obștești.

Și atunci când idealul va fi atins, pe frontispiciul monumentului, ce se va ridica întru glorificarea generației noui, deasupra cununei de lauri ce va acoperi cu mândrie capul studentului român, va sta scrisă cu litere de aur sublima frază:

„*Salus patriae suprema lex*"

Ion Fotiade (Timișoara)

Reorganizarea vieții studențești

A canaliza viața studențească către doctrina naționalistă nealterabilă, a ridica moralul tineretului a-l învăța să-și facă datoria față de cariera-i viitoare, a face într'un cuvânt din el cetățeanul conducător de mâine conștient de drepturile și mai ales de datoriile lui, trebue să fie ținta spre care să tindem atunci când ne-am pus spre rezolvarea această grea chestiune.

Războiul a adus cu el îndeplinirea idealului nostru de veacuri! Să preamărim războiul care a desrobit neamul românesc, care a sfărâmat lanțul unei robii lăsând viitorul deschis vigoarei lui! Dar... războiul a adus cu el ca ceva inerent, o scădere a virtuoșilor, nu a virtuților de care adevăratul român nu se poate plânge, și... acest fapt ne dă impresia moralului scăzut al concetățenilor noștri de astăzi. In lupta pentru existența noastră etnică între granițele cari încă de înaintea războiului erau săpate adânc în sufletul românului, au căzut mulți din cei buni, a căror lipsă societatea o resimte. Ce este mai grav, e faptul că după războiu s'a pripășit în țara noastră un număr considerabil de străini, fără morală și fără patrie care tind să acapareze o întreagă clasă socială și să rupă legăturile între conducătorii și producătorii acestei țări, făcând pe intermediarii.

Studențimea din chiar primii ani de după războiu a observat această plagă, această anormalitate care lua proporții și în ziua de 10 Decembrie 1922 a făcut prima manifestare publică menită să atragă atenția românilor asupra pericolului jidovesc. De atunci o luptă aprigă s'a pornit, — deoparte oamenii tineri, dar conștienți — de altă parte paraziții și coada de topor. Cu lupta începută și cu izbânzile la care am ajuns până azi ne putem mândri — noi studențimea română — căci în fundul oricărei inimi românești care bate încă pe întinsul plaiurilor noastre, a încolțit dorința și voința de a curăți țara de jivine netrebnice. Avem încă o datorie: să luptăm mereu, să ne organizăm în vederea unei lupte organizate.

Reușita cea mai sigură ne-o pot da Centrele Universitare. Fiecare centru universitar să cuprindă în sânul lui Societățile pe facultăți, care au menirea de a se ocupa intens cu nevoile de specialitate, ele să dea tonul științific vieții noastre, în cadrele lor să căutăm a ne forma *oamenii de știință de mâine.*

Afară de societățile pe facultăți, dintre cari azi puține își îndeplinesc adevăratul rol, din centrele studențești vor trebui să facă parte, cercurile județene sau mai bine cercurile regionale care au de scop a da a doua latură a vieții studențești: *cetățenească.* In aceste cercuri trebue să ne facem educația vieții publice de mâine. Aici să ne lovim sufletele noastre pentru a le învăța cu lupta, aici să ne formăm conștiința și de aici să plece răspândirea gândurilor noastre românești. Dând o organizare solidă societăților pe facultăți și cercurilor regionale, vom putea avea astfel o organizare solidă a centrelor și implicit a Uniunei Naționale a Studenților Români. Formându-ne singuri legi pe care să le respectăm ca pe ceva sfânt, se va naște disciplina ca normă de conduită în viața noastră viitoare. Și atunci când corpul studențesc va fi organizat și disciplinat, glasul lui nu va mai răsuna în pustiu... el va fi puternic, poruncitor, un singur glas din mulțime de suflete românești. Judecând ca și până acum diferitele situații care se ridică la ordinea zilei, cu logica pe care ne-o dă sufletele noastre neîntinate încă în mocirla „gheșefturilor" zilnice, interesați numai de binele și propășirea neamului nostru, vom putea da o notă clară și directive bune vieții noastre publice. Disciplinați pe băncile universității, vom pleca de aici cu sufletele călite de muncă, cu cugetul curat și vom putea astfel și mai departe păstra aceste directive.

In jurul steagurilor pe care le-am ridicat în metropolele științei românești să adunăm pe toți colegii, hotărârile luate de studențime să fie totdeauna aduse la îndeplinire. Nu trebue să uităm punând bazele organizațiilor studențești, o a treia latură pe care avem datoria să o cultivăm pentru însăși binele nostru și al națiunei, e latura educației fizice. „Mens sana in corpore sano" sună vechiul dicton nedesmințit până în zilele noastre „Suntem datori să ne naștem cu un coeficient biologic normal, pe care să-l cultivăm și să-l dăm mai bun urmașilor noștrii" spune Ch. Richet. Deci fiecare centru studențesc va cuprinde în sânul lui o societate sau la nevoie mai multe societăți sportive. Acestea sunt în esența principiile care vor stà la baza viitoarei organizații studențești. Munca, disciplină, perseverență și dragoste de neam când vor fi săpate în sufletele conducătorilor unei țări, această țară se va putea mândri și va putea zice cu adevărat:

„Acel ce ne va șterge de pe lume.
Se știe toți că încă nu-i născut.

Fiecare din noi avem datoria de a ne întinde mâinele, și uniți între noi să unim sufletele românești... din organizarea tinerilor de azi să răsară viitorii organizatori ai României de mâine. Răul trebue distrus, putregaiul scos, șerpii asvârliți din sânul neamului acestea sunt gânduri care frământă pe orice bun român. Să muncim să ne formăm caractere oțelite, ca atunci când țara va cere, să-i dăm ceia ce-i suntem datori.

Noveanu Vasile
președ. Soc. Acad. „Petru Maior"
Centrul studențesc Cluj

Răvaș studenților Creștini

(cu prilejul congresului de la Iași)

Flăcăi voinici cu graiul dulce
Din Țara sfinților Voivozi;
Voi ce-ați purtat cu drag în suflet
Povestea scrisă de Rapsozi,
Ce-ați încălzit în gândul vostru
Icoana unui neam ceresc,
Ați triumfat, căci Biruința
E azi simbolul Românesc.

* * *

Flăcăi voinici; în jertfa voastră
E tot trecutul din Bătrâni,
Și candela ce zace 'n suflet
E făcătoare de minuni!
E visul ce-l visară 'n codru
Atâți viteji, atâți părinți,
E doina ce a aprins la vatră,
In suflete simțiri fierbinți!

* * *

Flăcăi voinici, veniți în cârduri
In Țara Domnului Ștefan,
Să crească 'n noi acelaș suflet
Ș'aceiași ură de dușman!
O cât de 'nălțătoare-i clipa
In care înfrățiră-ți doind,
In ea se'nalță tot trecutul
Și se brăzdează viitorul!

P. M. Vixirescu
Student în litere

Naționalitatea este puterea creatoare a culturii umane.

Cultura, puterea creatoare a naționalității.

Studentul — Cetățean

Se împlinesc patru ani, decând, studențimea universitară din întreaga țară, într'un unanim și spontan strigăt de durere și revoltă, a ridicat drapelul mișcărei pentru redeșteptarea conștiinței naționale și pentru salvarea țării din mâinele bandelor de hahami și rabini, ce cu un nesațiu satanic îi sugeau ultima picătură de viață.

Acesta este adevăratul substrat al mișcării studențești și el este izvorul nesecat la care ne adăpăm tinerele noastre suflete, însetate de izbânda cauzei sfinte, pentru care luptăm.

Acuzațiunea ce ni se aruncă în obraz, fără crutare, de proprii noștri părinți sufletești, cum că am fi instrumentele celor dela Buda Pesta, precum și asertiunea că ne mișcăm pentru a obține o porție mai mare de mâncare și un pat mai bun, s'au spulberat ca prin farmec și astăzi, multora dintre ei, căzându-le depe ochii infama perdea, ce nu-i lăsa să vadă realitatea în adevărata ei lumină, nu ezită să spuie răspicat:

„Fericită țară care are astfel de copii!".

Prin lupta noastră de zi la zi, neprecupețînând niciun sacrificiu, am trezit conștiința pericolului jidovesc și am dat viață unei organizațiuni politice cu misiunea istorică de a face din România Mare o Românie a Românilor și numai a Românilor.

In acelaș timp, convins că primul nostru desiderat din memoriul dela 10 Decembrie 1922, nu se poate soluționa de cât pe cale politică, cetățeanul student s'a coborât în arena politică, dând dovadă strălucită de aptitudini civice.

Grație propagandei lui, zece reprezentanți ai naționalismului integral și ai creștinismului intransigent, au fost aleși în Sfatul Țării.

Cu acest succes, o primă etapă din mișcarea studențească, s'a încheiat.

Zidurile universității erau prea strâmte, sufletul mișcării prea mare ca să nu sfarme aceste ziduri și să nu-și ia magnificul zbor pe întinsele meleaguri ale țării.

Dar odată cu sfărâmarea acestor ziduri și cu aruncarea strâmtei haine ce îmbrăca mișcarea studențească o nouă directivă de luptă ni se impune.

Astăzi numai avem mișcarea studențească din 10 Decembrie 1922, astăzi avem marea mișcare națională creștină ce se tălăzuește între hotarele țării, astăzi dela înălțimea tribunei parlamentare se aude glasul autorizat al reprezentanților acestei mari mișcări naționale.

A trecut timpul irosirei forțelor în atmosfera înăbușitoare a Universității.

Natura ne chiamă afară să respirăm aerul ei curat.

Satele ne chiamă să le ducem cuvântul de mântuire.

O luptă nouă începe!

Este lupta extra universitară, luptă ce ne va aduce victoria sau exterminarea noastră, căci între aceste două extreme nu încap compromisuri.

Organizând această luptă extra universitară, înseamnă că am găsit noua directivă a mișcării studențești și mai înseamnă că odată cu găsirea ei, am pășit spre soluționarea problemei celei mai vitale a neamului Românesc.

Congresului general dela Iași îi revine sarcina să consacre această nouă directivă.

Ionel Delateișani

Comunicat

Ca o imediată consecință a complectei noastre reorganizări și ca atare a unei absolute precizări de program în viitoarele chestiuni ce vor privi cultura și spiritul ei în deosebi național, studențimea reià subliniind acest fapt un drum drept.

Dacă de interesați sentențios ni se impută că excepțiile la această loială deviză și-au întrecut limita, opinia publică, ne-a fost întotdeauna alături în susținerea motivelor noastre.

Ne socotim dar datori a face cunoscut cuvântul nostru asupra celor recent petrecute la Cernăuți. Gestul lui Totu Nicolae.

E fapt observat că îndreptățitelor măsuri conservatoare, luate în orice direcție de către stat, oricât de imparțiale ar fi ele, le corespunde prompt reacțiuni extrem de agitate, în rândurile minorităților: intervenții la ministerele respective, amenințării de o denunțare a pacturilor politice, plângeri la Liga-Națiunilor, ori ca ultim refugiu, lecții și mustrări într'o anumită presă.

Cert e că tinerimea școlară azi trece printr'o evidentă și elastică criză. Pregătire insuficientă!

Comisiunile de bacalaureat după ultimile statistice ale ministerului de instrucție au dovedit clar că proporția elevilor căzuți, atât în vechiul regat, cât și în teritoriile alipite e aceiași, aproape indiferent prizma prin care s'ar privi ele. Și o consecință logică: toți am fost părtași acelorași împrejurări.

Cazul dela Cernăuți ne îndreptățește a evidenția afirmațiile de mai sus. Rezultatul examenelor a fost sporit speculat de o clică de instigatori în rândurile minoritățile. „Asupritii" au insultat, ultragiat și lovit pe unii din cei mai distinși profesori. Urmare: din partea guvernului măsuri represive de un condamnabil zelu, intervenții de casare a examenelor cu toate că presa minoritară își agitase un ton murdar și agresiv. nici de mirare n'a fost când în rada Sărindar se încercă în surnă aceiași mardă.

Indolența, încet'neala își recrută temeinic protestări.

Ecoul mârșavei agresiuni dela Cernăuți a exaltat revolta și indignarea unui conștiincios școlar. Revolta lui era și a noastră. Un școlar între un părinte și un profesor e greu să facă o deosebire. Astfel își îngenunche răbdarea și printr'un gest regretabil școlarul de ieri a crezut că-și va răsbună profesorii.

Dar vinovatul e o victimă însăși. E victima însăși a celor ce învrăjbesc, a celor ce ne bârfesc, acelor ce nu pot aveà nimic sfânt în țara aceasta.

Totu Nicolae își va găsi în noi mii de apărători, *căci nu se vor urmà evenimente de o așa tristă întorsătură până ce guvernul degajat de obligațiuni dureroase în schimbul unui calic număr de voturi nu va aruncà demn o carte pe față.*

Centrul Studențesc, București.

Iarăși cadavrele..

> «De când există morga, toate cadavrele evreești nereclamate au fost ridicate de Soc. sacră și nici unul n'a ajuns la disecție».
>
> *Prof. Dr. Minovici (Univ. 15—I—1925)*

Autoritățile universitare țin să ne dovedească, cât mai temeinic, că promisiunile D-lor valorează ca și cuvântul, zero.

Cu toate asigurările repetate: „dacă jidanii aduc cadavre, disecă, dacă nu, atunci nu disecă, totuși studenții jidani au fost puși să disece pe cadavre creștine.

Al câtelea an este acesta, decând se verifică îndărătnicia Societăților jidovești, care refuză să trimită cadavre pentru disecție?

Ce n'au schimbat secolele, în poporul jidovesc, nu vor schimbà termenele D-lor Miniștrii.

Când studenții jidani refuză să lucreze pe un cadavru jidovesc, cum s'a întâmplat la București, sub motiv că-i oprește: „concepția judaică despre sanctitatea trupului uman"; se speră încă în convingerea societăților sacre, încrustate în carapacea habotnicismului?

Dar să știe hahamii că și nouă ne sunt sfinți morții! Și biserica noastră are aceiași concepție despre sanctitatea trupului uman.

In fața țelului sublim al Medicinei, Biserica noastră a tăcut și au tăcut și drept credincioși.

Dar tăcerea noastră a fost prea mare și s'a abuzat de ea. Dacă jidanii nu disecă cadavrele coreligionarilor, socotind aceasta ca o profanare, pentru ce disecă cadavrele creștinilor, pentru a le batjocori?

Autoritățile universitare au datoria să scrie clar în regulamentul Facultăților de Medicină:

Jidanii să disece pe cadavre jidovești. Să nu se mai abuzeze de răbdarea noastră, că sufletele ne sunt pline de mânie și revoltă.

G. Sârbulescu.

Sursum corda!

Prieteni, — peste sufletul românesc răsare un soare; să ne strângem mâinele frățește și în înțelegerea unui tainic jurământ să purcedem înainte: înainte, pe culmea celui mai înalt munte, la umbră deasă de cetină, unde se mai aude geamăt de bucium și chiot de arcaș.

De acolo să ne rotim privirile peste plaiuri, și de la munții cu inima de aur, până la marea strânsă în brâe de argint, să iscodim urmele trecutului, să întrevedem semnele viitorului. Pe culme de munte, din bârne de stejar, pe temelie nesdruncinată, zidi-vom în dimineța aceasta bisericuța neamului și de pe altarul ei se va ridica către mările albastre ale cerului peste veacuri mireazma rugăciunei.

Va veni și magul sprijinit în toiag va duce pe aripile glasului său dorința cântată în variate poeme cu ritm latin și simțire tracă: *o țară, — un suflet;* iar bisericuța aceia va deveni un chivot.

Să deschidem Cronica trecutului, pentru a ne umple pieptul de mândria unor veacuri de glorie; să ne plecăm asupra lor urechea și să ascultăm cuvintele ce ne vin din adâncuri, ca dangăte de clopot în noaptea Invierii: *sângele nostru a înmuiat țărâna, în care voi aruncați sămânța holdei viitoare!*

Și cronica vorbește, cu tremurături de doină răsună în fiecare, iar cel mai meșter îi spune povestea din caval.

Prieteni, — iată, suntem abia în zori; ziua ce așteaptă măreția faptelor noastre ne privește de după culmi, — deci să ne dăm mâna. Cronica mai are file albe, pe care trebue să însemnăm cu vârf de săgeată bărbăția și statornicia noastră.

Inima sus, și să ne strigăm bucuria de a fi în zori, cea mai conștientă bucurie a vieții. Simțim că ziua ce vine e plină de *noi*, e sărbătoarea izbândirii noastre, e ziua când ne vom eterniza ființa în fierul faptelor, pe care timpul, marele meșter, îl va răsuci în unghiurile cetății neamului.

Ogorul se întinde până hăt departe: să înjugăm zimbrul și înfigând adânc plugul în pământ, să îmbrăzdăm.

Cel mai chitaci să dea drumul unui vultur și să sloboadă o săgeată!

Inainte, — și inima sus, căci privighitorile dimineții prins-au să cânte că ne iubim și credem în biruință.

Al. Adrian Botez

PROGRAMUL CONGRESULUI

Duminică 28 . . .

- Ora 10 — Te-Deum la Mitropolie.
- Ora 10 — 1. Deschiderea Congresului.
  - 2. Constituirea Biroului.
  - 3. „ Secțiunilor.

Luni 29, Marți 30 .

Diferite rapoarte.

1. Reorganizarea Studențimii	—	Centrul Cluj.
2. Doleanțele Studențești	—	„ București.
3. «Cuvântul Studențesc»	—	„ Timișoara.
4. Uniforma Studențească	—	„ Iași.
5. Chestiunea Macedo-Română	—	Soc. Macedo-Română.
6. Creditul material	—	Comitetut U. N. S. R.
7. Raporturile cu străinătatea	—	„ „ „ „ „
8. Asist. medic. studențească	—	„ „ „ „ „
9. Chestiuni diverse	—	„ „ „ „ „

In tot timpul congresului vor avea loc festivale și diferite producțiuni muzicale și artistice naționale.

Considerațiuni generale asupra Congresului

Un congres studențesc într'o țară este cel mai potrivit prilej de cunoaștere a psihologiei unei generații. Și fiindcă simțirea și cugetul unui popor se oglindesc nealternate și mai limpede în sufletul tinerimii sale, se poate desprinde din preocupările și frământările acestei tinerimi însăși conștiința și durerea acelui popor.

Aceasta, cu atât mai mult, cu cât tinerimea universitară nu oglindește numai sensibilitatea poporului respectiv, ci gândul și grija de conservarea ființei sale etnice.

Congresul dela Iași nu este numai un moment de reculegere a studențimii, ci și o clipă de vibrare a conștiinței rămânești.

Studențimea română a dovedit de mult că e foarte puțin interesată de chestiunile materiale, dar e prea stăruitor pasionată pentru problema neînstrăinării culturii și sufletului românesc.

Ea are să lămurească țării, la Iași, în primul rând imperioasa necesitate de apărare împotriva alterărei, sub toate fețele acestei probleme: proporționalitatea numerică (numerus clausus) pentru jidani, suprimarea burselor acordate studenților jidani în străinătate, chestiunea echivalării studiilor făcute în străinătate și cunoașterea limbei române, avantajarea elementului românesc, etc.

Celelalte desiderate de ordin universitar și material vor forma al doilea obiect al preocupărilor congresului.

Se vor judeca în congres și rezultatele obținute.

Studențimea s'ar putea mândri cu ceiace a realizat până azi: a înfățișat opiniei publice române o situație primejdioasă care i se ascundea intenționat. — Dar sufletul ei este plin nu atât de ceiace s'a făcut, cât de nădejdea apropiatelor înfăptuiri reale ale dezideratelor noastre național-creștine.

In Congres vom afirma din nou acel puls comun care ne leagă și de brazda de sub plug ca și de cântecul bătrânesc ca și de toată cultura noastră.

Organ al conștiinței naționale, studențimea a stăruit mereu în acțiunea sa, *dar cei solicitați s'au desinteresat.*

Cine privește pe lucrătorul brodând o țesătură și nu vede partea din față, acela se îndoește de ceiace lucrează; cine trece în față admiră broderia.

Studențimea română lucrează la broderia conservărei culturei și ființei etnice.

Treceți în față, D-lor sceptici și priviți broderia.

Gheorghe Gronț
deleg. al Soc. Stud. în Teologie

Umanitarism și Naționalism

Umanitarismul ca idee teoretică apare sub o formă de îngrădire a omenirei.

Sub această noțiune de stabilitate a raporturilor de omenie dela individ la individ, dela țară la țară, gânditorii umanitariști și amatorii de omenie ai întregei lumi își închipuesc că acest sentiment umanitarist este singurul care poate exista la baza organizărilor de state.

A introduce în stat ideea umanitară sau a crea statul pe această concepție este a distruge naționalitatea acelui stat sau a suprimă însă-și statul.

Căci statul este o reprezentanță vie a sentimentelor unui neam ce trăește din tradiția lui din credința ce există indivizii acelui stat către o tendință de conservare și de înălțare a lor.

Acesta este statul național. Umanitarismul privit ca idee practică sub forma de stat apare ca o descentralizare a omenirei.

Statul național privit sub forma practică a așezărei apare ca o noțiune de centralizare a forțelor acelui stat spre a fi gata la atacul altora.

Statul umanitarist deschide granițele spre a avea înfăptuită tendința de găzduire de înmulțire a indivizilor pierzând din vedere dacă pe această cale se poate avea aceeași unitate sufletească.

Omenirea spre a putea să-și mențină echilibrul moral și material trebue constituită pe state naționale grupate pe forțe centralizate cu scop de conservare a lor.

Prin această pregătire a ordinei în interiorul fiecărui stat, omenirea este organizată, căci prin organizații naționale se poate ajunge la organizații umanitare.

Prin umanitarism să nu se creadă că va domni în lume pacea; ci din contră războiul neîntrerupt.

Nu se poate crea un stat din gust de a fi umanitar față de un element străin pripășit, față de un dușman s'au față de un vagabond fără de țară care cere găzduire.

Acela ce nu poate trăi în țara lui și pleacă spre a fi primit de milă, îi trebue închisă ușa, căci statul național nu e azil de vagabonzi umanitariști.

Să nu se creeze societăți în scop de a apăra pe acești vagabonzi dacă la un caz se procedează la stârpirea lor de către statul respectiv căci nu e forță mai mare pe lume de a dictă și ordonă suveranității naționale.

Aceste întrețineri de slepți ai umanitarismului să înțeleagă că temelia omenirei se ridica pe state naționale și că față de acești „vagabonzi internaționali" să aibă alt gând de a le clădi o țară a lor de a le da și lor o personalitate națională.

Prin doctrina umanitaristă se oprește progresul omenirei, prin încetarea producțiunilor naționale artistice și culturale ale unui stat, e compus din conglomerate de naționalități.

Cine vrea să dovedească un gând de înălțare față de un neam și de omenire să se adape din-tr'un sentiment național și să se încălzească la sânul unui stat național decât la sânul lumei întregi; spre a fi sigur de o căldură sufletească.

Sm. M. Vizirescu
Student în Drept

23 Noembrie 1926.
București.

Credința și Naționalism

Popor Român!

Credința în D-zeu, dragostea și iubirea de țară și neam sunt calitățile sufletului românesc de cari a fost condus întotdeauna dela nașterea Lui și până azi. Mulțumită acestor calități contopite în sufletul Lui poporul românesc a putut înfrunta cu vitejie toate atacurile ce-au căzut asupra Lui din toate părțile și timpurile mergând din biruință în biruință. Fericite au fost timpurile când cu credința în D-zeu cel purtător de grije al sufletelor și al neamului românesc și cu încredere într'un conducător priceput fii tăi au scris cu litere de sânge respectarea drepturilor și legea ta, la Rahova, Călugăreni, Plevna și Mărășești. Pentru lege și moșie și-au dat sufletul cu drag mii și sute de mii cari credeau în lege și știau că au o țară. Prin sacrificiul lor s'a împlinit acel vis al moșilor și strămoșilor visat de zeci și sute de ani.

Desamăgirea ne-a fost grozavă. In locul tău care ai luptat zeci de ani pentru (un ideal sfânt) propășirea culturală și națională a poporului tău, vine să te conducă trădătorul, sângele tău vărsat pentru un ideal sfânt disprețuit de dezertorul decorat cu Steaua României, Studențimea ta se luptă de dimineața până seara cu mizeria umplând arhivele ministerelor și locuind în murdăria mahalalelor ca după 4—5 ani de astfel de viață, bolnava ofticoasă eșind în viață să dea și ea aportul ei acestei nefericite țări încă 2—3 ani. Magistratura care până eri era lucru sfânt, azi începe a fi coruptă. Munții noștri aur și păduri poartă.

Moții cerșesc mai departe din poartă în poartă. Pământul țării tale care ar trebui să primească cu brațele deschise pe acei nefericiți veniți din alte țări, cari sperau o altă Românie Mamă sunt trimiși de unde au venit dar în schimb primește suflete de mii de percuinați tocmai la granițele țării, cine sunt acești străini. Sunt aceia cari prin tifăloșia coadelor noastre de topor au pătruns aici aducând următorul serviciu acestei sărmane țări: asasinatul, spionajul, corupterea, furtul, contrabanda, discreditarea înaintea străinătății, ruinarea comerțului și industriei românești.

Ar putea cineva să ne dovedească contrariul?

Să venim cu cifre cu situația demografică a țării ca să convingem pe toată lumea, că suntem supuși aici la permanenta invazie, că populația unor părți de țară și a tuturor orașelor ni-se împestrițează zilnic de oaspeți nepoftiți, fugiți de peste graniță și ajunși la noi cumplita ecrescentă parazitară. Sunt agenți provocatori care lucrează aici, avangarda consacrată a tuturor furtunilor. Până când vom mai putea legitima protestare nu ne e dat să știm, fiindcă itnițiativa e în tabăra provocatorilor.

Multe din aceste păcate apasă și pe conștința multora dintre oamenii noștri politici, — dacă o au lăsați, fiind duși de curentul răului, au neglijat interesele neamului său, în schimbul înscrierilor prin consilii de administrație.

Jidani și jidoviți, scutură-te de ei popor blând și răbdător. Alungă și zdrobește lăcusta ce știe să distrugă munca ta. Ridică-ți fruntea, încoardă-ți brațul și zdrobește capul viperei înveninate, această fiară nu vrea lege, nu vrea țară nu vrea domn. Fiți atenți frați Români ca să punem pavăză legii și moșiei făurite cu sângele nostru.

Congresul studenților din întreaga Românie e chemat a organiza studențimea și a combate multe din aceste rele de cari am pomenit mai sus. Călăuziți și noi de credința în D-zeu și dragoste de neam și țară sperăm că cuvintele noastre nu vor fi ca glasul celui ce strigă în pustiu ci va fi sămânța aruncată în pământ bun dând roade însutite.

Fă, Doamne, ca izbânda sperată și dorită de noi să fie asemănătoare izbânzi lui Hristos care după chinuri și suferință a înviat omorând răul pentru totdeauna.

Radu Crăciun
Centrul Arad

NUMERUS CLAUSUS

Este strigătul de salvare rostit de studențimea creștină acum patru ani către profesori, Parlament și țară. Citiți statistica situației de atunci: la Facultatea de medicină din Iași erau înscriși în 1922; 831 jidani și 546 români, iar la Farmacie 299 jidani și numai 97 români; în liceele din Basarabia urmau în anul 1920, 5302 jidani și 1536 români și ruși [1]. Citiți și veți îndreptăți lupta eroică a studențimii împotriva pericolului de înstreinare a culturii românești cerând numerus clausus. Când s'a rostit această formulă valuri de înjurii și amenințări s'au ridicat de jidani și jidăniți. Trei motive s'au găsit împotriva acestei formule;

1). Introducerea lui „Numerus clausus" este o măsură împotriva tratatului dela Saint-Germain, care cuprinde clauza minorităților. Netemeinicia acestia obiecțiuni s'a dovedit prin introducerea lui „Numerus clausus" de către Ungaria, Polonia și America, Dar N. C., are fundament legal, în chiar tratatul dela Saint-Germain (1919). Iată art, 10 alin. 2, care ne privește: *„In orașele și districtele unde rezidă o proporție considerabilă de supuși români aparținând minorităților etnice, de religie sau de limbă, aceste minorități își vor vedeà asigurată o parte echitabilă în beneficiul și afectarea sumelor ce ar puteà să fie atribuite asupra fondurilor publice din bugetul Statului, din bugetele municipale, sau altele într'un scop de educație, de religie, sau de caritate."*

Ce rezultă din acest text? echitabila reparație a foloaselor bugetare pentru minorități dacă ele sunt în proporție considerabilă. Tratatul asigurând minorităților liberă desvoltare și echitabilă reparație bugetară și pentru majoritățile naționale. Dar ce este echitabil pentru minorități? Tratatul lasă latitudine Statului nostru să aprecieze. Ori, cea mai firească expresie a acestui „echitabil" este proporționalitatea. Oare celelalte minorități n'ar protestă când uneia i s'ar asigură din buget un beneficiu mai mare decât i se cuvine după proporție? N.C., expresia proporționalității, este cea mai bună soluție pentru cea mai dreaptă interpretare a textului Tratatului.

Cum înțelege altfel Statul nostru să soluționeze echitabilitatea pentru minorități? Lăsându-le tot ce se cuvine majorității: întâietatea în școală și economia țării; Statistica dovedește că suntem cotropiți de jidani. Unde-i legea care să asigure acea parte echitabilă pentru majoritate?

2). O altă obiecțiune a fost ridicată mai ales de presa cu conjuctivită: introducerea lui N.C. este antidemocratică și antiumanitaristă, Și dacă România vrea să se numere printre țările civilizate, nu trebue să admită această măsură absurdă.

Serios? Dacă democrația nu admite dominația unei clase sociale, când aceasta face parte din acelaș popor, admite oare stăpânirea unei minorități etnice asupra majorității naționale? Admite democrația privilegii pentru o minoritate etnică? Admite ea oare disproporția enormă de beneficiarii minoritari ai culturii și economiei — față de noi? Este antidemocrată proporționalitatea? Dar ce e democratie? Să ne aservim o majoritate de 12.000000 unei minorități jidovești de 2.000.000? Să asistăm la pervertirea culturii noastre de către cei ce nu ne au înțeles niciodată sufletul?

N.C. este democratic pentru că prin el majoritatea națională admite generos minoritorilor echitabila împărtășire din cultura și bogăția țării. Și de ce este antiumanitarist? pentrucă asigură liberă desvoltare a tuturor cetățenilor și nu admite privilegii?

3). S'a mai obiectat că N.C. nu e aplicat în alte State! Cine spune? Mai întâi există vr'o altă țară în afară de Polonia cu un raport așa de îngrozitor de jidani față de elementul național cum există la noi? (un jidan la 7 români) Totuși N.C., s'a introdus în câteva țări.

In Ungaria a fost introdus prin legea XXV din 1920 și cu toate că Alianța israelită universală a protestat, Consiliul Societății Națiunilor a aprobat această lege în ședința din 30 Sept. 1922 (Geneva).

In America deasemenea s'a introdus N.C., în 1922 la Universitățile din Harward, Columbia, New-Yorc, University, etc., iar revista East und West din 1922 spune că propunerea lui N.C., a fost făcută de un grup de profesori, pentru a reduce numărul studenților jidani, număr care la Harward erà numai de 18%.

In Polonia legea lui N. C., s'a votat de Comisiunea învățământului din Dietă în Iunie 1923 cu 16 voturi contra 13. „Journal de Pologne" din 21 Iunie 1923 relatează că din cei 13 opozanți, 3 sunt evrei, 2 ucrainieni, 1 german, 1 rutean și 3 socialiști. Acelaș ziar spune că „Ministrul Glabinski a declarat în numele Guvernului că legea este conformă constituției și necesară desvoltării normale a instrucției. Rabinul Thon a rostit un discurs cu deosebire agresiv și a crezut că va speriă majoritatea amenințând-o pe chestia scăderei mărcii și a lipsei de zahăr".

In celelalte țări unde N. C. e cerut, mișcările studențești și naționale continuă. La Universitatea din Praga unde jidanii sunt numai 16%, studenții creștini au declarat grevă acum câțiva ani, pentru introducerea lui N. C.; acelaș lucru au cerut și deputații germani din Parlamentul Ceh-SloVac în 1922. La Viena, în acelaș an, profesorii jidani au fost scoși de percuni dela catedră de către studențimea creștină.

In țara noastră necesitatea lui N. C. este mai imperioasă. Proporția de peste 76% a jidanilor înscriși la Facultatea de Medicină și Farmacie din Iași, nu se întâlnește la nici o Universitate de pe continent — exclusiv Palestina.

Dacă la examenul de bacalaureat ținut la Iași în această toamnă cu un foarte exigent profesor de limba română s'au strecurat printre cei 70 români reușiți și 36 jidani, care trebuie să fi fost numărul de candidați jidani?

„Numerus clausus" este îndreptățit legal; el este admis de Societatea Națiunilor, și, dacă este valabil în alte state, de ce ni se refuză nouă?

Cerem legiferarea neîntârziată a lui Numerus clausus!

Gheorghe Gronț
Stud. în Teologie și Drept

[1] E. D. B. Vasiliu: Situația demografică a românei-Cluj 1923.

Girant: L. Bogheanu.